

Протокол

№

гр. София, 29.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3305** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09,40 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Б. Е. Х., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ал. Ж. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ "МОС" -МВР", редовно призован, представлява се от юрк. Г. с днес представено пълномощно.

Юрк. Г.: Оспорвам жалбата, поддържам изразената молба по дело, налице са основания за прекратяване на делото. Жалбоподателят е с прекратено служебно правоотношение, няма материални и процесуалноправни основания за обжалване. Представям заповед 8121 К-12473/12.08.2026 г. , от нея е виден отказът на служителя да заема предложената му длъжност. С оглед чл. 230 от ЗМВР заповедите за прекратяване на служебното правоотношение подлежат на незабавно изпълнение. Ако прецените, че е налице правен интерес и поради висящост на друго дело моля да спрете настоящото.

Адв. Ж.: Искането за спиране да се отхвърли има практика на Върховния съд. Подготвил съм пледоария, че не са налице основанията. Моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ, по искането за прекратяване, счита същото за неоснователно, трайна е съдебната практика, че жалбоподателят дори да е с прекратено служебно правоотношение би имал правен интерес от установяване на законосъобразността на акт на администрация, с оглед най-малкото на търсене на обезщетение.

СЪДЪТ, по искането за спиране и като служебно известно е, че е налице висящ спор във връзка със законосъобразността на днес представената заповед на министъра на вътрешните работи от

12.08.2026 г. счита, че този спор е с оглед това дали следва да бъде прекратено служебното правоотношение, което е възникнало впоследствие, а настоящият спор е във връзка с административен акт, който е постановен в рамките на предходно правоотношение, чието прекратяване е признато за не законосъобразно, ето защо нововъзникнал спор по законосъобразността на заповед от 12.08.2026 г. не би бил преюдициален по отношение на настоящия такъв.

Въз основа на тези мотиви, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЯ исканията на ответника за прекратяване и за спиране производството по настоящото дело.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СТРАНИТЕ(поотделно) – Моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и приложените писмени доказателства.

АДВОКАТ Ж.: Поддържам жалбата, не соча нови доказателства, да се приеме административната преписка и приложените писмени доказателства. нямам искания по доказателствата.

ЮРК. Г.: Оспорвам жалбата, да се приеме административната преписка и приложените писмени доказателства, нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените писмени доказателства и днес представената заповед.

СТРАНИТЕ(поотделно) – Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВОКАТ Ж.: Моля да съобразите днес представената писмена защита. Представям списък на разноските с препис за насрещната страна. Моля да определите адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция. Моля да присъдите сторените съдебно-деловодни разноски.

ЮРИСКОНСУЛТ Г.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна, поддържам изложените съображения, че оспорената мотивирана резолюция от 23.02.2026 г. по заявление на жалбоподателя, с която му е отказано ползването на платен годишен отпуск, е издадена от компетентен орган - директора на ДМОС, в кръга на неговите правомощия, при спазени изискванията за форма и съдържание, изложени са подробни мотиви, съобразно чл. 59 от АПК и в изпълнение на решение № 26490 по адм. дело №3656/2025 на Административен съд София –

град. Моля да съобразите, че жалбата е недопустима, считам, че не е налице правото на платен годишен отпуск, което да бъде защитено и претендирано с процесната жалба, тъй като същото се е трансформирало в право на парично обезщетение, съгласно чл. 234, ал.8 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), което също е погасено с изплащането му в цялост и за което по делото сме приложили доказателства, извадка от ведомост за съответния процесен период. В подкрепа на горното е решение на Съда на Европейския съюз от 25.06.2020 г. по съединени дела C-762/2018 г. и C- 37/2019 г., което е задължително за българския съд, че работник, който е уволнен незаконно, а по-късно възстановен на работа има право да иска платен годишен отпуск и целия полагаем размер за периода от датата на незаконното уволнение до датата на възстановяването му на работа вследствие на тази отмяна. Решението на СЕС е безспорно по отношение преклузията на правото на отпуск възникнало преди датата на прекратяване на служебното (трудова) правоотношение, с оглед трансформирането му в право на обезщетение за неизползван отпуск. На тези основания, които ще допълня с писмени бележки в указан от съда срок моля да отхвърлите жалбата. Моля да присъдите юрисконсултско възнаграждение от 300 евро. Правя възражение за претендираното на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата адвокатско възнаграждение, алтернативно искане да бъде намалено в минимума.

АДВОКАТ Ж.: Възразявам на изложените доводи.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника в 7-дневен срок да представи писмени бележки по делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,52 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: